

vod rozhodovací, byl by žal. úřad musel důsledně vysloviti, že domovská obec jest povinna nahraditi 20% těchto nákladů.

Nutno proto zkoumati, zda jediný důvod žal. úřadu pro neuznání náhradní povinnosti obce domovské uvedený, že totiž stěžující si obec se neřídila předpisem cit. výnosu, jest ve shodě se zákonem.

Výnos býv. místodržitelství pro Čechy ze 17. dubna 1915, č. 22-B-730 ai 1915, m. č. 93.320 stran přijímání nakažlivých nemocných do nemocniční péče v Praze jest řízen na magistrát hlavního města Prahy a nařizuje, do kterých nemocnic jest přijímati osoby onemocnělé tou kterou nakažlivou nemocí, mezi jiným stanoví také, že děti mladší 14 let, stížené spálou, difterií atd. dlužno jako dosud předati do obou pražských dětských nemocnic. Podle celého svého znění aparuje tento výnos jako interní poukaz, direktiva rázu administrativního o umístění osob stížených nakažlivými nemocemi podle druhu této nemoci v různých pražských nemocnicích, bez jakéhokoliv obsahu normativního, zejména též bez jakýchkoliv sankcí na přestoupení daných směrnic. Zejména neobsahuje tento výnos žádného ustanovení, že by nedodržení těchto směrnic mělo za následek ztrátu nároku podle § 29 dom. zák. nehledíc ani k otázce, zda by vůbec takovýmto výnosem mohla býti měněna povinnost obce domovské jako korelat práva obce pobytu plynoucího z cit. § 29.

Žal. úřad pak necituje a nss neshledal předpisu, jenž by obec, neřídila-li se takovýmto úředními směrnicemi, zbavoval nároku podle cit. § 29. § 30 dom. zák., uvedený v poslední větě důvodů nař. rozhodnutí, nemá takového ustanovení; jednáje pouze o hlášení onemocnění chudého přespolečního domovské obci.

Nss nemohl proto nalézt, že by důvod žal. úřadem uvedený měl oporu v zákoně.

Č. 10.584.

Učitelstvo: * Předpis poslední věty § 7 zák. č. 470/19 nestanoví nároku na zápočet nějakého období do doby rozhodné pro pensi.

(Nález ze dne 1. června 1933 č. 9179.)

V ě c: Karel D. v M. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zápočet služební doby pro pensi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: V žádosti ze 16. listopadu 1929 domáhal se st-l, aby mu doba po vykonání zkoušky dospělosti až do nastoupení školské služby, t. j. od 1. března 1917 až do 1. prosince 1918, a doba jeho válečné služby od 1. srpna 1916 až do 1. března 1917, která mu byla započtena výnosem zšr-y z 18. května 1925 do postupu, nikoliv však také do pense, započtena byla také jako započitatelná doba služební do pense.

Zšr v Brně vyslovila výnosem z 28. listopadu 1929, že doba od 1. srpna 1916 do 28. října 1918, po kterou st-l konal činnou vojenskou službu válečnou, je započitatelná pro někdejší výměru pense. Započtení doby od 1. dne měsíce následujícího po vykonání zkoušky učitelské dospělosti, t. j. od 1. března 1917, podle ustanovení § 7 zák. č. 470/19,

týká se ve smyslu cit. zákonného ustanovení pouze služebního postupu. Pro započtení doby od 29. října do 30. listopadu 1918, po kterou st-l ani nekonal vojenské služby válečné, ani nebyl ve službě školní, pro někdejší výměru pense není však zákonného podkladu. Nelze tedy vyhověti žádosti st-lově, pokud se jí domáhá započtení celé doby od 1. března 1917 do 1. prosince 1918 pro někdejší výměru pense.

Nař. rozhodnutím zamítlo min. škol. odvolání st-lovo proti tomuto výnosu z důvodů v něm uvedených.

O stížnosti nss uvážil:

Mezi stranami je nesporno, že st-li byla výnosem zšr-y v Brně z 18. května 1925 započtena doba po vykonání zkoušky dospělosti od 1. března 1917 až do 1. prosince 1918 do postupu. Žal. úřad však nař. rozhodnutím odepřel st-li započísti pro někdejší výměru pense dobu od 29. října 1918 do 30. listopadu 1918, ježto započtení doby podle ustanovení § 7 zák. č. 470/19 týká se pouze služebního postupu, a není tudíž pro zápočet oné doby pro výměru pense zákonného podkladu.

St-l popírá zákonitost toho výroku a namítá, že, když u st-le byl ve smyslu § 7 zák. č. 470/19 stanoven počátek služební doby od 1. března 1917, leží sporná doba v jeho započítatelné službě pro postup a slušelo ji st-li započísti i pro výměru pense. To tím spíše, že st-li za rok 1918 přiznáno bylo válečné půlletí, kteréžto přiznání podle § 1 zák. č. 457/19 předpokládá tu okolnost, že dotyčný zaměstnanec nebo učitel byl 1. října 1918 v aktivním služebním poměru. Z přiznání válečného půlletí plyne, že v době od 1. října 1918 byl tu služební poměr st-le a že tedy doba od 29. října 1918 do 30. listopadu 1918 je součástí této de jure uplynulé služební doby, a nelze mu tudíž její zápočet pro výměru pense odepřít.

Nss neuznal stížnost důvodnou. Zápočet určité doby pro výměru aktivních požitků pro zařazení nebo pro postup platový (a před zák. č. 104/26 též pro postup časový), není totožný se zápočtem doby pro nárok na odpočivné požitky a pro vyměření těchto požitků, naopak řídí se každý z těchto druhů zápočtů předpisy jinými. Že tomu jest tak, plyne již z odchýlných ustanovení § 23, jednak § 33 zák. č. 104/26, kde se upravuje různě jednak zápočet doby pro zvýšení služného, jednak zápočet doby pro nárok na výslužné. Rovněž i před zákonem č. 104/26, tedy před 1. lednem 1926 upravoval zákon č. 274/19, tak zv. zákon paritní, různě zápočet doby jednak pro postup platový a časový (zejména §§ 4 až 8), jednak pro výslužné (§§ 27, 28 a 29). Z toho, že učiteli byla určitá doba započtena pro postup platový (resp. časový), neplyne tedy nic pro otázku, kolik činí jeho služební doba započítatelná pro nárok na odpočivné požitky a pro vyměření těchto požitků (srov. Boh. A 8756/30).

Tomuto nazírání nasvědčuje i ustanovení § 6 zák. čís. 470/19, kde se praví, že učitelům, kteří byli povoláni k vojenské službě jako učitelé výpomocní, sluší dobu ve službě vojenské ztrávenou započítati do služebního postupu podle §§ 15, 16, 17, 37 a 38 zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb., ve kterýchžto §§ se mluví o započítání nepřetržité služební doby pro zařazení do platů hodnostních tříd, do časového postupu, resp. o započtení delší doby do postupu. Jest tu pak ovšem na snadě, že i norma § 7 (posl. věta), mluvíc o »služebním postupu«, má na zřeteli právě

i tento služební postup podle ustanovení citovaných v předchozím § 6 téhož zák. Na váhu tu padá ostatně i okolnost, že, kde zákon chtěl, aby se určité období započítalo do doby rozhodné pro pensi, tam to i výslovně stanovil, jako na př. v zák. č. 457/19 o připočtení válečných let státním zaměstnancům, kde se v § 1 odst. 1 praví, že se tato půlletí připočítávají též k celkové služební době pro vyměření pensijních požitků. Rovněž zákon č. 462/19 o propůjčování míst legionářům výslovně stanoví v § 1 odst. 2, že se služba ztrávená v čsl. legiích počítá všem legionářům trojnásobně do služby i do výslužby. Že zákonodárce neměl na mysli při vydávání zák. č. 470/19 úpravu pensijních nároků, plyne i z nadpisu cit. zákona, kde se mluví »o zatímním upravení služebních platů a právních poměrů učitelů-legionářů, vojáků a jejich rodin«.

Za tohoto stavu věci jest nerozhodným pro spornou otázku, že st-li ona doba byla započtena ve smyslu § 7 zák. č. 470/19 pro postup, ježto se cit. paragraf týká podle znění poslední věty pouze služebního postupu podle zákona č. 274/19. Na věci té pak nemění nic ani ta okolnost, že bylo st-li zshr-ou přiznáno pro postup válečné půlletí za rok 1918, neboť se tak stalo na základě § 1 zák. č. 457/19 v důsledku získané ideální doby služební podle § 7 zák. č. 470/19. Z těchto okolností vzhledem k tomu, co bylo shora řečeno, nemůže st-l tedy nic dovozovati pro svůj nárok, aby mu sporná doba byla započtena pro výměru pense.

Pokud se posléze st-l dovolává pro svůj názor nář. Boh. A 8480/30, nutno uvést, že nář. ten se týká docela jiné otázky, totiž jednak započtení ideální doby podle § 7 zák. č. 470/19 pro jmenování definitivním učitelem bez určení místa, jednak započtení válečného půlletí z ideální doby, získané podle § 7 zák. č. 470/19.

Č. 10.585.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): O promlčitelnosti dávky vybírané podle dávk. řádu pro město Bratislavu z roku 1919.

(Nález ze dne 1. června 1933 č. 9622.)

V ě c: Město Bratislava proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nář. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem starosty města Bratislavy z 21. listopadu 1928 byla z převodu pozemku, provedeného trhovou smlouvou z 30. dubna 1921, schválenou užším výborem dne 5. září 1921, vyměřena straně prodávající Arnoštu B. a spol. dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí ve výši 119.169.05 Kč.

Nář. rozhodnutím vyhověl žal. úřad v pořadí instančním odvolání strany prodávající, jež uplatňovalo mimo jiné též promlčení dávky a zrušil usnesení městského zastupitelského sboru z 9. září 1929, platnosti zbavil platební rozkaz z 21. listopadu 1928 a zcizitele od placení dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, vyměřené na základě smlouvy